

Lieta C-388/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 14. augusts

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 23. jūlijs

Prasītāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.

Atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā:

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

BUNDESGERICHTSHOF [FEDERĀLĀS AUGSTĀKĀS TIESAS]

LĒMUMS

[..]

Pasludināts:

2020. gada 23. jūlijā

[..]

lietā

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. [Federālā patērētāju tiesību aizsardzības biroju apvienība], [..]

[..] Berlīne,

prasītāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja,

[..]

pret

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG, [..]

Bielefelde [*Bielefeld*],

atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā,

[..] **[oriģ. 2. lpp.]**

I. Zivilsenat des Bundesgerichtshofs [Federālās Augstākās tiesas I civillietu senāts] [..]

nolēma:

- I. Apturēt tiesvedību.
- II. Eiropas Savienības Tiesai tiek uzdoti šādi jautājumi prejudiciālā nolēmuma sniegšanai par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 2011. gada 22. novembris, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “Pārtikas informācijas regula (PIR)”) 31. panta 3. punkta otrās daļas un 33. panta 2. punkta otrās daļas interpretāciju:
  - 1) Vai PIR 31. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka šis regulējums attiecas vienīgi uz pārtikas produktiem, kuriem ir nepieciešama apstrāde un kuriem ir pievienoti apstrādes norādījumi?
  - 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzoša, vai ar PIR 33. panta 2. punkta otrā daļa minēto vārdkopu “100 g” ir domāti vienīgi 100 grami produkta, ko piedāvā pārdošanā, vai (vai vismaz – arī) 100 grami pārtikas produkta pēc apstrādes? **[oriģ. 3. lpp.]**

Pamatojums:

- 1 I. Atbildētājas ražoto produktu klāstā ir arī fasēts produkts “*Dr. Oetker Vitalis Knuspermüsli Schoko + Keks*”, kuru tā Vācijas tirgū realizē taisnstūra formas kartona iepakojumā. Uz iepakojuma šaurās sānu virsmas zem virsraksta “Informācija par uzturvērtību” ir norādīta informācija par enerģētisko vērtību un tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukura, olbaltumvielu un sāls daudzumu, attiecinot to, pirmkārt, uz 100 gramiem produkta, ko piedāvā pārdošanā un, otrkārt, uz pārtikas produkta pēc apstrādes porciju, kas sastāv no

40 gramiem šī produkta un 60 mililitriem piena ar tauku saturu 1,5 %. Iepakojuma priekšpusē galvenajā redzamības laukā vēlreiz ir atkārtota informācija par enerģētisko vērtību un tauku, piesātināto taukskābju, cukura, un sāls daudzumu, kas attiecināta uz pārtikas produkta pēc apstrādes 100 gramu porciju, kura sastāv no 40 gramiem produkta un 60 mililitriem piena ar tauku saturu 1,5 %.

- 2 Prasītāja ir [...] Federālā patērētāju tiesību aizsardzības biroju apvienība. Tās ieskatā, atbildētājas produkta noformējums Pārtikas informācijas regulas noteikumiem par uzturvērtības informāciju, ja tā norādīta uz porciju, neatbilst tādēļ, ka iepakojuma priekšpusē enerģētiskā vērtība nav norādīta, attiecinot to uz 100 gramiem produkta, ko piedāvā pārdošanā, bet gan uz 100 gramiem pārtikas produkta pēc apstrādes.
- 3 Nesaņēmusi atbildi uz brīdinājumu, prasītāja iesniedza savu prasību, lūdzot

noteikt atbildētājai [...] aizliegumu saistībā ar tās komercdarbību aktīvi vai pasīvi reklamēt “*Vitalis Müsli*”, norādot uzturvērtības informāciju uz porciju, kā attēlots [zemāk redzamajā] pielikumā K2, papildus nenorādot enerģētisko vērtību, kas attiecināta uz 100 gramiem produkta, ko piedāvā pārdošanā, proti, neapstrādāta produkta. [oriģ. 4. lpp.]

[oriģ. 5. lpp.]

- 4 Turklāt prasītāja lūdza atlīdzināt kopējās izmaksas EUR 214 apmērā, pieskaitot procentus.
- 5 Apgabaltiesa prasību apmierināja [..]. Atbildētājas iesniegtās apelācijas sūdzības rezultātā prasība tika noraidīta [..]. Ar savu apelācijas instances tiesā pieļauto revīzijas sūdzību, kuru atbildētāja lūdz noraidīt, prasītāja turpina uzturēt savus prasījumus.
- 6 II. Revīzijas sūdzības iznākums ir atkarīgs no PIR 31. panta 3. punkta un 33. panta 2. punkta interpretācijas. Tādēļ tiesvedība ir jāaptur, pirms tiek pieņemts nolēmums revīzijas tiesvedībā, un atbilstoši LESD 267. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 3. punktam ir jālūdz Eiropas Savienības Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 7 1. Atbilstoši *UWG* [Likuma par negodīgas konkurences novēršanu] 8. panta 1. punkta 1. teikumam, 3. panta 1. punktam, 3a) pantam, lasot tos kopsakarā ar PIR 33. panta 2. punkta otro daļu un *UWG* 12. panta 1. punkta 2. teikumu, apelācijas tiesa izvirzītos prasījumus uzskatīja par nepamatotiem un šajā sakarā norādīja:
- 8 PIR 33. panta 2. punkta otrā daļa, kas ir vienīgais regulējums, kurš ļautu pamatot atbildētājas pienākumu produkta iepakojuma priekšpusē bez jau sniegtās informācijas par uzturvērtībām papildus norādīt enerģētisko vērtību produktam, ko piedāvā pārdošanā, ņemot vērā atbilstošo Pārtikas informācijas regulas noteikumu sistēmisko saikni, galu galā tomēr nevarot kalpot par pamatu šādam pienākumam. Norādes uz atbildētājas produkta iepakojuma šaurās sānu virsmas, kas nav šī strīda priekšmets, kalpojot tam, lai būtu izpildīta PIR 30. panta 1. punktā noteiktā prasība par obligāto paziņojumu par uzturvērtību. Turpretī iepakojuma priekšpusē (redzamākajā pusē) sniegtās norādes esot atkārtota informācija PIR 30. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Tiktāl **[oriģ. 6. lpp.]** gadījumā, ja uzturvielu daudzums un enerģētiskā vērtība šajā atkārtotajā informācijā esot izteikti vienīgi uz porciju, enerģētiskā vērtība saskaņā ar PIR 33. panta 2. punkta otro daļu (papildus) esot jānorāda arī uz 100 gramiem. Uz šajā sakarā radušos jautājumu, vai, kā uzskata prasītāja, ar vārdkopu “uz 100 gramiem” PIR 33. panta 2. punkta otrajā daļā esot domāti 100 grami produkta, ko piedāvā pārdošanā, vai arī, kā uzskata atbildētāja, (arī) 100 grami pārtikas produkta pēc apstrādes, esot jāatbild pēdējā minētā izpratnē.
- 9 Saskaņā ar PIR 31. panta 3. punkta otro daļu informācija par enerģētisko vērtību drīkstot attiekties arī uz pārtikas produktu pēc apstrādes, ja vien, kā tas ir šajā gadījumā, esot pievienoti pietiekami sīki apstrādes norādījumi un šī informācija attiecoties uz pārtikas produktu, kas ir gatavs lietošanai uzturā. Pārtikas informācijas regula nesniedzot pamatojumu tam, ka ar “apstrādi” šajā izpratnē būtu jāsaprot vienīgi “visai apjomīgas darbības”, kā, piemēram, vārīšana vai uzkarsēšana, kā to uzskata apgabaltiesa. PIR 32. panta 2. punkta noteikums, saskaņā ar kuru enerģētiskā vērtība un uzturvielu daudzums jānorāda uz

100 gramiem vai 100 mililitriem, esot jālasa kopsakarā ar PIR 31. panta 3. punktu, līdz ar ko enerģētiskā vērtība esot jānorāda vai attiecīgi to drīkst norādīt vai nu attiecībā uz 100 gramiem produkta, ko piedāvā pārdošanā, vai attiecībā uz 100 gramiem pārtikas produkta pēc apstrādes. Kā PIR 32. panta 2. punkta izņēmums PIR 33. panta 2. punkta pirmās daļas noteikums tieši attiecībā uz šo PIR 30. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteikto gadījumu paredzot, ka izņēmuma kārtā uzturvielu daudzumu varot norādīt arī, pamatojoties uz porciju, kuras svaram vai tilpumam neesot obligāti jābūt 100 gramiem vai 100 mililitriem. Attiecībā uz šiem gadījumiem PIR 33. panta 2. punkta otrajā daļā ir ietverta prasība enerģētisko vērtību izteikt gan porcijai, gan 100 gramiem. Neesot pamata PIR 33. panta 2. punkta otrajā daļā noteikto norādi “uz 100 gramiem” interpretēt citādi, nekā PIR 32. panta 2. punktā, saskaņā ar kuru esot pieļaujams norādīt enerģētisko vērtību arī uz 100 gramiem pārtikas produkta pēc apstrādes. **[oriģ. 7. lpp.]**

- 10 2. Revīzijas sūdzības iznākums ir atkarīgs no tā, vai PIR 31. panta 3. punkts un 33. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā gadījumā, kā šeit izskatāmajā lietā, ir aizliegts reklāmā sniegt informāciju par uzturvērtību porcijai pārtikas produkta pēc apstrādes, papildus nenorādot enerģētisko vērtību 100 gramiem pārtikas produkta, ko piedāvā pārdošanā.
- 11 a) Saskaņā ar PIR 30. panta 1. punkta pirmo daļu obligātais paziņojums par uzturvērtību tādiem pārtikas produktiem, kas ietilpst šīs regulas IV nodaļas 3. iedaļas piemērošanas jomā (skat. PIR 29. pantu), kā tas ir atbildētājas produkta gadījumā, satur enerģētisko vērtību (a) apakšpunkts), tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukuru, olbaltumvielu un sāls daudzumu (b) apakšpunkts). Saskaņā ar PIR 34. panta 1. punkta pirmo teikumu šīs ziņas ir jānorāda vienā redzamības laukā (PIR 2. panta 2. punkta k) apakšpunkts) un saskaņā ar PIR 34. panta 2. punkta pirmo teikumu, ja ir pietiekami daudz vietas, kā tas ir šajā lietā, tās jānorāda tabulas formā, sakārtojot skaitļus citu zem cita. Norādes uz atbildētājas produkta iepakojuma šaurās sānu virsmas, kas nav šī strīda priekšmets, kalpo tam, lai būtu izpildīta prasība par obligāto paziņojumu par uzturvērtību.
- 12 b) Ja fasētas pārtikas marķējumā sniedz obligāto uzturvērtības paziņojumu, kas minēts PIR 30. panta 1. punktā, kā tas ir šajā lietā, uz iepakojuma saskaņā ar PIR 30. panta 3. punkta b) apakšpunktu var atkārtot informāciju par enerģētisko vērtību līdz ar norādi par tauku, piesātināto taukskābju, cukura un sāls daudzumu. Saskaņā ar PIR 34. panta 3. punkta 1. rindkopas a) apakšpunktu šīs ziņas ir jānorāda galvenajā redzamības laukā (PIR 2. panta 2. punkta l) apakšpunkts), tomēr saskaņā ar PIR 34. panta 3. punkta otro daļu tās var norādīt arī formā, kas atšķiras no PIR 34. panta 2. punktā noteiktās. Gadījumā ar iepakojuma priekšpusē norādīto informāciju par enerģiju, taukiem, piesātinātajām taukskābēm, cukuru un sāli, kas ir šī strīda priekšmets, runa ir par šādām brīvprātīgām, atkārtotām ziņām. **[oriģ. 8. lpp.]**
- 13 c) Rodas jautājums, vai ar PIR 31. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka šie noteikumi attiecas vienīgi uz pārtikas produktiem, kuriem ir

- nepieciešama apstrāde un kuriem ir pievienoti apstrādes norādījumi (pirmais prejudiciālais jautājums).
- 14 aa) Saskaņā PIR 31. panta 3. punkta pirmo daļu enerģētiskā vērtība un uzturvielu daudzums atbilstoši PIR 30. panta 1. – 5. punktam attiecas uz pārtikas produktu, ko piedāvā pārdošanā. Saskaņā PIR 31. panta 3. punkta otro daļu šī informācija attiecīgā gadījumā var attiekties uz pārtikas produktu pēc apstrādes, ar noteikumu, ka pievieno pietiekami sīkus apstrādes norādījumus un šī informācija attiecas uz pārtikas produktu, kas ir gatavs lietošanai uzturā. PIR 31. panta 3. punkta noteikumi attiecas ne tikai uz obligāto paziņojumu par uzturvērtību (PIR 30. panta 1. punkts), bet arī uz gadījumu, kad paziņojums par uzturvērtību brīvprātīgi ir norādīts atkārtoti (PIR 30. panta 3. punkts).
- 15 bb) Iepakojuma priekšpusē (galvenajā redzamības laukā) norādītā informācija par enerģētisko vērtību (enerģiju), taukiem, piesātinātajām taukskābēm, cukuru un sāli, kas ir šī strīda priekšmets, neattiecas uz pārtikas produktu, ko piedāvā pārdošanā (PIR 31. panta 3. punkta pirmā daļa), bet gan uz pārtikas produktu pēc apstrādes (PIR 31. panta 3. punkta otrā daļa), proti, uz musli, kas ir pagatavots ar pienu, turklāt ir sniegti pietiekami sīki apstrādes norādījumi (40 g musli ir pievienoti 60 ml piena ar tauku saturu 1,5 %), un informācija attiecas uz pārtikas produktu, kas ir gatavs lietošanai uzturā. Senāta ieskatā apelācijas instances tiesa ir pamatoti uzskatījusi, ka Pārtikas informācijas regula nesniedz pamatojumu tam, ka ar “apstrādi” šī noteikuma izpratnē būtu jāsaprot vienīgi “visai apjomīgas darbības”, kā, piemēram, vārīšana vai uzkarsēšana, kā to uzskata apgabaltiesa.
- 16 cc) Tomēr šaubas rada jautājums par to, vai PIR 31. panta 3. punkta otrā daļa kā to revīzijas tiesas sēdē apgalvoja revīzijas instances tiesa, attiecas tikai uz pārtikas produktiem, kuriem, kā, piemēram, ātri pagatavojamām zupām, vārītā krēma pulverim, šķīstošajam [orig. 9. lpp.] dzēriena pulverim, mērces pulverim vai cepamajiem maisījumiem, nepieciešama apstrāde un kuriem turklāt ir pievienoti apstrādes norādījumi. Šis jautājums ir būtisks tiesas nolēmuma pieņemšanai, jo šajā lietā nav izpildīts pēdējais minētais nosacījums. Musli ir iespējams pagatavot dažādos veidos. Piemēram, to var pagatavot ar pienu vai ar jogurtu, turklāt piena produktiem var būt atšķirīgs tauku saturs; tāpat tam var pievienot arī citas sastāvdaļas, kā, piemēram, augļus vai medu. Uz šo jautājumu nav iespējams sniegt viennozīmīgu atbildi.
- 17 (1) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru gan no Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas, gan no vienlīdzības principa izriet prasība, ka Savienības tiesību norma, kurā tās satura un piemērošanas jomas noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Savienībā ir interpretējama autonomi un vienveidīgi. Turklāt interpretācija ir jāveic, ņemot vērā ne tikai šīs tiesību normas formulējumu, bet arī tās kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi (EST, spriedums, 2018. gada 21. jūnijs – C-20/17, NJW 2018, 2309, 33. punkts – *Oberle*; spriedums 2019. gada 23. maijs – C-658/17, NJW 2019, 2293, 50. punkts – *WB*).

- 18 (2) Ņemot vērā jēdziena vispārīgo nozīmi, ar apzīmējumu “pārtikas produkti pēc apstrādes” principā ir jāsaprot pārtikas produkti, kas ir sagatavoti ēšanai, un šis jēdziens ir jānodala no tādiem pārtikas produktiem, kas, kā, piemēram, augļi, paši par sevi jau ir gatavi ēšanai [..]. Arī no PIR 31. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētās tiesību normas konteksta izriet, ka jēdziens “pārtikas produkts pēc apstrādes” principā aptver visus pārtikas produktus, kas ir gatavi lietošanai uzturā. Tomēr šī noteikuma ievadā lietotā vārdkopa “atbilstīgā gadījumā” varētu norādīt uz to, ka šī tiesību norma neaptver visus gadījumus, kuros informācija attiecas uz pārtikas produktu pēc apstrādes. Ņemot vērā tiesiskā regulējuma mērķi **[oriģ. 10. lpp.]**, nevarētu izslēgt, ka tas aptver tikai tos pārtikas produktus, kuriem pievienoti apstrādes norādījumi. Saskaņā ar PIR 35. apsvērumu obligātais paziņojums par uzturvērtību noteikumos ir paredzēts ar mērķi, lai būtu vieglāk salīdzināt pārtikas produktus dažāda izmēra iepakojumos. Lai vērstos pie vidusmēra patērētāja un nodrošinātu sniegtās informācijas par uzturvērtību informatīvo funkciju, minētajai informācijai vajadzētu būt vienkāršai un viegli saprotamai (skat. PIR 41. apsvērumu). Ja pārtikas produkts ir pagatavojams dažādos veidos, informāciju par pārtikas produkta pēc apstrādes enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu, kas attiecināta uz viena pārtikas ražotāja sniegto pagatavošanas priekšlikumu, regulāri nav iespējams salīdzināt ar atbilstošiem citu ražotāju pārtikas produktiem. Iespējams, ka šādos gadījumos enerģētiskās vērtības un uzturvielu daudzuma pietiekamu salīdzināmību var nodrošināt tikai tad, ja informācija ir attiecināta uz pārtikas produktu, ko piedāvā pārdošanā. To varētu uzskatīt kā argumentu par labu tam, ka šādos gadījumos informācija par enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu nedrīkst attiekties uz pārtikas produktu pēc apstrādes, bet gan pārtikas produktu, ko piedāvā pārdošanā.
- 19 d) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzīga, rodas jautājums, vai ar PIR 33. panta 2. punkta otrajā daļā minēto vārdkoku “100 g” ir domāti vienīgi 100 grami produkta, ko piedāvā pārdošanā, vai (vai vismaz – arī) 100 grami pārtikas produkta pēc apstrādes (otrais prejudiciālais jautājums).
- 20 aa) Saskaņā ar PIR 32. panta 2. punktu PIR 30. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu norāda uz 100 g vai 100 ml. Atbilstoši PIR 33. panta 1. punkta a) apakšpunktam papildus šim informācijas veidam 30. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var norādīt uz porciju un/vai patēriņa vienību, ko patērētājam viegli atpazīt, ar noteikumu, ka porcijas vai patēriņa vienības lielums ir norādīts uz etiķetes un ka ir norādīts iepakojumā esošo porciju vai patēriņa vienību skaits. Atkāpjoties no PIR 32. panta 2. punkta **[oriģ. 11. lpp.]**, saskaņā ar PIR 33. panta 2. punkta pirmo daļu PIR 30. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos uzturvielu daudzumu un/vai XIII pielikuma B daļā noteikto ieteicamo devu procentus var norādīt, pamatojoties tikai uz porciju vai patēriņa vienību. Šādos gadījumos enerģētisko vērtību atbilstoši PIR 33. panta 2. punkta otrajai daļai izsaka 100 g vai 100 ml un porcijai vai patēriņa vienībai.
- 21 bb) Saskaņā ar PIR 33. panta 2. punkta pirmo daļu šajā gadījumā, kad ir sniegta PIR 30. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētā brīvprātīgā, atkārtotā informācija

par enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu, atbildētāja uzturvielu daudzumu drīkstēja norādīt tikai uz porciju. Turklāt uzturvielu daudzumu viņa drīkstēja norādīt uz pārtikas produkta pēc apstrādes porciju, kā tas arī bija noticis, jo PIR 33. panta 2. punkta pirmā daļu vienlīdz attiecas gan uz gadījumu, kad informācija ir attiecināta uz pārtikas produktu, ko piedāvā pārdošanā (PIR 31. panta 3. punkta pirmā daļa), gan arī uz šo gadījumu, kad šī informācija ir attiecināta uz pārtikas produktu pēc apstrādes (PIR 31. panta 3. punkta otrā daļa). Šajā lietā atbildētāja uzturvielu daudzumu norādīja arī “tikai” uz pārtikas produkta pēc apstrādes porciju; tam pretrunā nav fakts, ka standarta porcijas lielumu viņa uz etiķetes ir norādījusi ar atzīmi “= 100 g”.

- 22 cc) Tādējādi atbildētājai saskaņā ar PIR 33. panta 2. punkta otro daļu ir pienākums enerģētisko vērtību izteikt 100 g vai 100 ml un porcijai vai patēriņa vienībai. Atbildētāja arī ir norādījusi enerģētisko vērtību pārtikas produkta pēc apstrādes porcijai un ar atzīmi “= 100 g” norādījusi porcijas lielumu. Tomēr jautājums rodas par to, vai, izdarot šo atzīmi, atbildētāja vienlaikus ir izpildījusi arī savu pienākumu izteikt enerģētisko vērtību “100 g”. Tas būtu izdarīts vienīgi tajā gadījumā, ja ar PIR 33. panta 2. punkta otrajā daļā minēto vārdkoku “100 g” būtu domāti **[oriģ. 12. lpp.]** vismaz arī 100 gramu pārtikas produkta pēc apstrādes, kā uzskata atbildētāja, un nevis vienīgi, kā uzskata prasītāja, 100 gramu pārtikas produkta, ko piedāvā pārdošanā. Arī uz šo jautājumu nav iespējams sniegt viennozīmīgu atbildi.
- 23 dd) Atbildi uz šo jautājumu nesniedz ne šīs tiesību normas formulējums, nedz arī tās konteksts. Tādēļ uz jautājumu iespējams atbildēt vienīgi, ņemot vērā to, kāds mērķis ir paziņojumam par uzturvērtību.
- 24 (1) Saskaņā ar minētās regulas 35. apsvēruma pirmo teikumu, lai būtu vieglāk salīdzināt pārtikas produktus dažāda izmēra iepakojumos, ir lietderīgi prasību par obligātu uzturvērtības norādi saglabāt attiecībā uz 100 g vai 100 ml un vajadzības gadījumā atļaut papildu norādes vienai porcijai. Lai sasniegtu mērķi, ka pārtikas produkti dažāda izmēra iepakojumos ir viegli salīdzināmi, varētu būt nepieciešams norādīt enerģētisko vērtību produktam, ko piedāvā pārdošanā un nevis enerģētisko vērtību pēc noteiktas receptes sagatavotai pārtikas produkta porcijai. Tikai norādot enerģētisko vērtību noteiktam produktam, ko piedāvā pārdošanā, jau varētu būt panākta salīdzināmība ar citu ražotāju produktiem, kā to ir vēlēties Savienības likumdevējs. Šos produktus gan nav iespējams salīdzināt, balstoties uz informāciju par uzturvērtību pēc apstrādes, jo apstrādes veidu jau katrs atsevišķais ražotājs izvēlas pēc saviem ieskatiem. Tomēr principā nepastāv garantija, ka obligātajās norādēs vai iepakojuma priekšpusē tiek sniegts paziņojums par uzturvērtību, kas ir attiecināts uz produkta, ko piedāvā pārdošanā, 100 g vai 100 ml un kas sniedz iespēju salīdzināt atšķirīgu ražotāju produktus. Gan obligātās, gan brīvprātīgās norādes var attiekties kā uz pārtikas produktu, ko piedāvā pārdošanā, tā arī uz pārtikas produktu pēc apstrādes. Turklāt obligātajām norādēm nav jābūt izvietotām galvenajā redzamības laukā, bet gan tās var atrasties arī citā redzamības laukā. **[oriģ. 13. lpp.]**

- 25 (2) Tomēr no šīs regulas 41. apsvēruma izriet, ka lai vērstos pie vidusmēra patērētāja un nodrošinātu sniegtās informācijas par uzturvērtību informatīvo funkciju, minētajai informācijai vajadzētu būt vienkāršai un viegli saprotamai, lai tā nemulsinātu patērētāju. No tā varētu secināt, ka potenciāli mulsinoša citas pieļaujamas informācijas atkārtošana citos redzamības laukos nedrīkst aizēnot obligāto paziņojumu par uzturvērtību. Patērētāju varētu mulsināt tas, ka bez enerģētiskās vērtības pārtikas produkta pēc apstrādes porcijai būtu minēta enerģētiskā vērtība 100 gramiem neapstrādāta pārtikas produkta. [..]

[..]

DARBA VERSIJA